

ת"פ 20039/04/20 - מדינת ישראל משרד האנרגיה נגד שמש שיווק והפצת גז (1989) בע"מ

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 20039-04-20 מדינת ישראל נ' ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט דב פולוק המאשימה נגד הנאשמים
מדינת ישראל ע"י משרד האנרגיה	
1. שמש שיווק והפצת גז (1989) בע"מ ע"י ב"כ עוה"ד 2. דאוד קרשן 3. אימן נימר	

גזר דין

בדין ביום 1.12.21, בית המשפט קבע כי הנאשמים ביצעו את העבירה המיוחסת להם בכתב האישום, דהיינו, ביצוע פעולת ספק גז בלא רישיון ספק גז (הקמה או הפעלה של מתקן גז טעון היתר).

נאשמת 1 היא ספיקת גז מורשה של משרד האנרגיה. נאשם 2 הוא מנכ"ל נאשמת 1. חברת "אל נימר" היא סוכנת של נאשמת 1 ונאשם 3 הוא נהג העובד בחברת "אל נימר".

על פי כתב אישום המתוקן, אוחסנו על ידי הנאשמים 199 מכלי גז, שסך הקיבולת שלהם כ- 2,676 ק"ג, בלב שכונת מגורים צור באהר בירושלים, ללא היתר להפעלת מחסן גז במקום.

למותר לציין, שהפעלת מחסן גז עם אלפי ק"ג גז, באזור מגורים, מהווה סכנה של ממש לציבור. העדר היתר פירושו שאין גם את האמצעים הדרושים במקרה של שריפה או דליפת גז.

בטיעוניו לעונש, ב"כ המאשימה הדגיש את הסכנה לציבור שבעבירה, הן בהתחשב בכמות המכלים והן בהתחשב במיקומם בלב שכונת מגורים. כן הדגיש שמטרת העבירה להרוויח כסף.

לגבי נאשם 2 ונאשם 3, התובע הפנה לתסקירי שירות מבחן לעונש מהם עולה שהנאשמים מתקשים לקחת אחריות על

מעשיהם וגם מסרבים לאפשרות של עונש במסגרת עבודות של"צ.

לעניין מתחם הענישה הצביע על פסק דין בו הוטל 3 חודשי מאסר בפועל במסגרת עבודות שירות וקנס של 75,000 ₪. לטענת ב"כ המאשימה, מתחם הענישה לגבי מרכיב הקנס נע בין 75,000 ₪ - 150,000 ₪. הוא עתר להטלת קנס בסך 100,000 ₪ על כל אחד מהנאשמים וגם התחייבות כספית. לגבי הנאשמים 2 ו-3 גם ביקש להטיל מאסר מותנה.

התובע גם עתר לחלט סכום של 5,000 ₪ שהופקד תמורת שחרור המשאית עליה אוחסנו 122 מכלים.

בטיעוניו לעונש, ב"כ נאשם 2 חזר על בקשתו שלא להרשיע את הנאשם. הוא ציין שהנאשם הודה בכתב האישום המתוקן ולדבריו הנאשם פעל מתוך טעות ולא הייתה כוונה של הנאשם לבצע כל עבירה. כן ציין שאין לנאשם הרשעות קודמות ומאז האירוע הנאשם עבר קורסים לענייני טיפול בגפ"מ ובטיחות בגפ"מ במטרה למנוע הישנות המקרה. בהקשר זה, גם ציין שנעשו פעולות על ידי אחרים שלא היו בשליטתו או ידיעתו. נאשם 2, לדברי הסנגור, מפרנס את משפחתו ועושה את הכול לניהול התקין והחוקי של החברה והרשעה עלולה להביא להשלכות שליליות על הנאשם.

הסנגור הצביע על פסיקה בה הסתפק בית המשפט בקנסות סמליים שנעו בין 2,000 - 10,000 ₪.

במקרה דנן הסנגור עתר לאי הרשעת נאשם 2 ובהתחייבות כספית. בהקשר זה, טען ב"כ נאשם 2 שבעקבות כניסת החוק החדש היה ניתן להסתפק בהתרעה מנהלית בסכום בין 7,000 ₪ - 10,000 ₪. כן טען, שבניגוד לכתוב בתסקיר, נאשם 2 מוכן לבצע של"צ.

ב"כ נאשם 3 טען שנאשם 3 היה עובד שכיר תמים. לדבריו, נאשם 3 הוריד את המכלים לתקופה זמנית לאחר שהמשאית התקלקלה ולא הייתה בכוונתו לאחסן את המכלים. הסניגור הדגיש שנאשם 3 אדם משכיל, בעל תואר בחשבונאות וללא הרשעות קודמות וחלקו מזערי. כן טען שהנאשם עזב את התחום, מפרנס יחיד ומרוויח שכר מינימום. בניגוד לאמור בתסקיר, נאשם 3 מוכן לבצע של"צ. הסנגור עתר לעונש של קנס סמלי ועונשים צופה עתיד.

הנאשמים 2 ו-3 הופנו לקבלת תסקירי שירות מבחן לעונש.

שירות מבחן לא המליץ על אי הרשעת נאשמים 2 ו-3. בדבר העונש שירות מבחן המליץ להטיל קנס גבוה, עונש מאסר מותנה והתחייבות.

לעניין בקשת באי כוח נאשמים שלא להרשיע את הנאשמים, הגעתי למסקנה שאין מקום להיעתר לבקשה והנני מרשיע את הנאשמים בעבירה המיוחסת להם בכתב האישום המתוקן.

שירות מבחן לא המליץ על אי הרשעה, בין היתר, לאחר שהנאשמים 2 ו-3 לקחו אחריות חלקית בלבד על מעשיהם וגם

הודיעו שהם אינם מוכנים לבצע של"צ.

מדובר בעבירה שגרמה לסיכון הציבור, עבירה שנעשתה משיקולים של רווח כספי.

לעניין מתחם הענישה, העונש לנאשמים 2 ו-3 נע בין מאסר מותנה עד למאסר לפועל לתקופה שניתן לרצות בעבודות שירות, קנס משמעותי והתחייבות.

מתחם העונש לנאשמת 1, חברה, קנס משמעותי והתחייבות.

לחומרה שקלתי את הסיכון לציבור שבעבירה והצורך בהרתעה. לקולא, לנאשם 2 שקלתי שאין לו הרשעות קודמות, שמאז האירוע הוא נקט באמצעים של לימודים כדי למנוע הישנות המקרה, שהוא מפרנס יחיד, את ההשלכות של הרשעתו ואת נסיבותיו האישיות שלו.

לנאשם 3, שקלתי העדר הרשעות קודמות, שהוא עזב את התחום, שהיה עובד שכיר, את נסיבותיו האישיות כולל את מצבו הכלכלי.

לאור כל האמור אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים.

נאשמת 1:

קנס בסך 30,000 ₪. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים החל מיום 1.3.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו, אי תשלום של תשלום במועדו יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

התחייבות כספית בסך 60.000 ₪ שתוך שנתיים מהיום לא תעבור את העבירה בה הורשעה. חתימה על ההתחייבות עד ליום כ"ט טבת תשפ"ג, 22.1.23. במקרה של אי חתימה על ההתחייבות עד למועד שנקבע, בית המשפט ישקול הטלת סנקציות כספיות עד לחתימה.

נאשם 2:

קנס בסך 30,000 ₪. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים החל מיום 1.3.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו, אי תשלום של תשלום במועדו יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

התחייבות כספית בסך 60,000 ₪ שתוך שנתיים מהיום לא יעבור את העבירה בה הוא הורשע.

3 חודשי מאסר וזאת על תנאי. התנאי למאסר אותה עבירה בה הורשע הנאשם בתיק זה.

נאשם 3:

קנס בסך 15,000 ₪. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים החל מיום 1.3.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו, אי תשלום של תשלום במועדו יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

התחייבות כספית בסך 30,000 ₪ שתוך שנתיים מהיום לא יעבור את העבירה בה הוא הורשע.

3 חודשי מאסר וזאת על תנאי. התנאי למאסר אותה עבירה בה הורשע הנאשם בתיק זה.

לעניין הסכום בסך 5000 ₪ שהופקד, בהסכמת הנאשם 3, הסכום יקוזז מסכום הקנס בסך 15,000 ₪.

בהסכמת הצדדים המכלים יוחזרו לנאשמת 1.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ג, 29 דצמבר 2022, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד נדב גדליהו, ב"כנאשמים 1-2 וה"ד פתחי מטוואלי וב"כ נאשם 3 עו"ד וג'מאל פטום.